

ΕΤΟΣ 63ον

4 Ιανουαρίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 1 (3214)

Η ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Άρχιν ένός άκομη έτους στήν άτερμον διαδρομή τοῦ χρόνου. Άρχιν πού ἡ Ἐκκλησία μας ἀντιμετωπίζει ώς ἀφορμή αὐτοκριτικῆς, ἀποφάσεων, ἀλλά καὶ εὐγνώμοντος ἀξιοπλόγοντος τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας. Καί γιά νά μᾶς βοηθήσει στή διαχείριση αὐτοῦ τοῦ χρόνου, προσφέρει τό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, μέ τό ὅποιο παρουσιάζεται ἔνα παράδειγμα καί μιά πρόσκληση. Τό παράδειγμα εἶναι ὁ τρόπος μέ τόν ὅποιο ἔζησε ὁ ἀπόστολος Παῦλος, κοπιάζοντας γιά τή βέβαιη ἐλπίδα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ μας, καί ἡ πρόσκληση εἶναι ἡ παρότρυνση πρός τόν Τιμόθεο, πιστό του μαθητή καί ἀκόλουθο, νά ζήσει μέ τόν ἴδιο τρόπο. Τόν τρόπο «τῶν ἡγαπηκότων τήν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ».

Στήν προηγούμενη ἑορτή, τῶν Χριστουγέννων, ψηλαφᾶται ἡ σαρκωμένη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Προσλαμβάνει τήν ἀνθρώπινη φύση καί τήν ἀναμορφώνει στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ γιά νά τῆς χαρίσει, ὅχι μόνο τή σωτηρία ἀπό τήν κυριαρχία τῶν παθῶν, τῆς φθορᾶς, τοῦ θανάτου, τῆς ἀμαρτίας, ἀλλά καί τό μεγάλο δῶρο τοῦ Ἅγιασμοῦ καί τῆς Θεώσεως. Καί καθώς πορευόμαστε στά Θεοφάνεια, στόν «φωτισμόν ἡμῶν», ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νά κατανοήσουμε τό μέγεθος τῆς δωρεᾶς αὐτῆς καί νά σταθοῦμε ἀντάξιοί της μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας γιά νά ἀπολαύσουμε ὅχι μόνο ἐμεῖς, ἀλλά καί ὅλοι οἱ ἄλλοι τά ἀποτελέσματά της.

Γιατί μᾶς δόθηκε ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μας;

Ούσιαστικά ἡ Ἐκκλησία μας, στήν ἀρχή τοῦ χρόνου, προβάλλει τό γιατί μᾶς

ΤΟ ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 2015

ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΜΕΣΤΟ ΘΕΙΑΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΡΠΩΝ

ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΝΑ ΧΑΡΙΖΕΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΠΛΟΥΣΙΑ ΤΗΝ ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΟΥ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Τιμ. δ' 5-8)

Σιεφάνι δίκαιοσύνης ἀπό τὸν δίκαιον κριτήν

Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. Ἐγὼ γὰρ ἥδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἡμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε. Τὸν ἄγῶνα τὸν καλὸν ἡγάνωσμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

δόθηκε ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μας. Δέν μας δόθηκε γιά νά βασανίζομαστε ἀπό τίς συγκυρίες τῆς ζωῆς ἢ νά καλοπερνάμε ἀδιαφορώντας γιά τά ὅσα συμβαίνουν γύρω μας. Δέν μας δόθηκε γιά νά δουλεύουμε διαρκώς ἢ νά ἀγωνιοῦμε ἀνέπιδια γιά τό αὔριο. Δέν μας δόθηκε γιά νά κυνηγᾶμε ὅνειρα πού δέν πραγματοποιοῦνται ποτέ ἢ νά ἀντιμαχόμαστε τούς πάντες καὶ τά πάντα στό ὄνομα οὐτοπικῶν ἰδεοποιγῶν πού δυναστεύουν τίνι ψυχή μας. Μᾶς δόθηκε γιά νά προσπαθοῦμε τόν Ἅγιασμό καὶ νά φθάσουμε στή Θέωση. Θεωρητική ἡ διατύπωση, γι' αὐτό καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος τίνι κάνει πρακτική.

«Νῆφε», πλέι πρῶτ' ἀπ' ὅπλα στόν Τιμόθεο. Δηλαδή νά ἐπαγρυπνεῖς ὥστε νά προλαμβάνεις τυχόν ἀστοχίες στά μάτια τοῦ Θεοῦ καὶ ὅ,τι κάνεις νά είναι ἀποτέλεσμα σωφροσύνης καὶ σύνεσης. Δέν περισσεύει καιρός γιά ἐπιπολαιότητες, ποιὺς δέ περισσότερο γιά ἐμπρόθετα λάθη. Ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μας είναι φοβερά ποιητήμος γιά νά τόν κατασπαταλῆμε ὅχι μόνο σέ ὅ,τι δέν μας συμφέρει, ἀλλά καὶ σέ ὅ,τι ἀπλῶς δέν μας ὠφελεῖ.

«Κακοπάθησον», πλέι μετά. Δίνει τό κριτήριο ὥστε νά πορευόμαστε στά διλήμματα τῆς ζωῆς. «Οταν δέν γνωρίζουμε ποιά ὄδό νά ἐπιπλέξουμε, ἔχει ἀποδειχθεῖ ὅτι ὁ δρόμος τῆς θυσίας, αὐτός πού μας δυσκολεύει περισσότερο, είναι καὶ ὁ πιό σωστός, ὁ πιό ἀποδοτικός καὶ ἄξιος νά βαδίσουμε. Αὐτό τό δίδαξε πρῶτος ὁ Χριστός μας ἐπιπλέγοντας ἐκουσίως τόν δρόμο πρός τόν Γολγοθᾶ.

«Ἐργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ». Ἄγωνίσου ν' ἀλλάξεις τόν κόσμο ἀλλάζοντας τόν ἔαυτό σου, διαποτίζοντάς τον μέ τά νάματα τοῦ Εὐαγγελίου. Καί αὐτό τό μήνυμα, τό Εὐαγγελικό, ὑποστασιοποίησε το στήν καθημερινότητά σου μέ τόν τρόπο τῆς πνευματικῆς ζωῆς, ὥστε νά παίρνουν παράδειγμα καὶ οι ὑπόλοιποι.

«Τίνι διακονίαν σου πληροφόρησον». Αὐτό πού σοῦ ἔχει ἀνατεθεῖ, κατάστησε το πλῆρες, ὄλοκλήρωσέ το. «Οχι μισές δουλείες, ιδίως στά πνευματικά. Αὐτό τό ὄποιο σοῦ ἔχει ἀναθέσει ὁ Θεός, μήν τό ἀφήνεις στή μέσον.» Αν σοῦ ἔχει δώσει ἀγώνα ὑπομονῆς, κάνε ὑπομονή ἔως τέλους. «Αν σοῦ ἔχει δώσει

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου Τιμόθεε, νά είσαι σώφρων εις ὄλα, κακοπάθησε, κάμε ἔργον εὐαγγελιστοῦ, τίνι ὑππρεσίαν σου κάνε εἰς τὴν ἐντέλειαν. Ἐγώ εἴμαι ἕτοιμος νά κύσω τό αἷμά μου σάν σπονδήν καὶ ὁ καιρός τῆς ἀναχωρίσεως μου ἔφθασε. Τόν ἀγῶνα τόν καλόν ἀγωνίσθηκα, τόν δρόμον ἐτελείωσα, τίνι πίστιν ἐπήρποσα καὶ τώρα πλέον μοῦ ἀπομένει τό στεφάνι τῆς δικαιούσυντος, τό ὅποιον θά μοῦ δώσῃ ὁ Κύριος κατ' ἐκείνην τὴν Ἡμέραν, ὁ δίκαιος κριτής, ὅχι μόνον δέ εἰς ἐμέ ἀλλά καὶ εἰς ὅλους πού θά ἔχουν ἀγαπήσει τίνι ἐμφάνισίν του.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλληα,
Ἄρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

οίκογένεια, άναδεξου τά βάρον της μετά χαρᾶς. "Αν έχει έπιτρέψει άσθένεια, μή δειπλιάσεις, μή γογγύσεις, ζήσε τή χαρά της ζωῆς μέ έλπιδα στόν Ζωοδότη. "Αν έχει έπιτρέψει τό ότιδήποτε, άντιμετώπισέ το ώς έξετάσεις πού δίνεις για νά άποδειχθεῖς ἄξιος της θείας ἀγάπης. Πάντως, μήν τό έγκαταθείπεις, ολοκλήρωσε τό!

΄Η αισθηση τῆς πληρότητας καὶ ἡ βίωση τῆς ἀγιότητας

Κι ἂν γίνουν ὅλα τά παραπάνω, τότε τί συμβαίνει; Ὁ χρόνος τῆς ζωῆς κυλᾶ γιά τὸν κάθε ἀνθρώπο. Ἀν ὅμως, κυλίσει σὲ πνευματικές διαστάσεις, τότε ὑπάρχει ἡ βαθιά ικανοποίηση, ἀν ὅχι τῆς ἐπίτευξης τοῦ ἀποτελέσματος, ὃ πωσδύποτε τῆς προσπάθειας. Ὑπάρχει ἡ ἀνάπαιση τῆς συνείδησης, ἡ ἐμπειρία τῆς πορείας στὸν ὄδο πού εἶναι ὁ Χριστός, ἡ ἀσφάλεια τῆς ἀλήθειας τῆς πίστης, ἡ χαρά ὅτι ὁ ἀγώνας δόθηκε. Σὲ κάθε περίπτωση ὑπάρχει ἡ αἰσθηση τῆς πιληρότητας, ἀν ὅχι καὶ ἡ βίωση τῆς ἀγιότητας.

Τό κυριότερο, ύπάρχει ή βέβαιον ἐλπίδα τῆς ἀνταπόδοσης ἀπό τὸν δίκαιον Κριτή! Δέν πλαστήκαμε γιὰ νὰ εἰμαστε μόνιμοι στὴ ζωὴ αὐτὴ τῶν κόπων καὶ τοῦ πόνου, ἀλλὰ γιὰ νὰ ζοῦμε στὴν ἀτεμὲντη αἰώνιότητα τῆς Θείας ἀγάπης καὶ παρουσίας. Καὶ αὐτὸν εἶναι τόσο ποιλύτιμο καὶ υψηλό, ὥστε οἱ ἀνθρώπινες δυνάμεις νὰ μὴν ἐπαρκοῦν γιὰ νὰ κατακτηθεῖ, γι' αὐτὸν καὶ εἶναι «δώρομα τέλειον ἄνωθεν καταβαῖνον». Συνάμα ὅμως, εἶναι τόσο ἀπαραίτητο γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ὥστε νὰ μὴν μπορεῖ παρὰ ν' ἀγωνιστεῖ γι' αὐτὸν πείθοντας τὸν Θεό νὰ τοῦ τοχαίσει.

Στήν καινούργια χρονιά, ἂς εἶναι ὁ πόθος μας θεοφιλής καί ἡ ζωὴ μας ὅντως κατά Χριστόν, ὥστε νά ἐλκύουμε τήν εὐπλογία τοῦ Θεοῦ καί τήν ἐξ ὑψους δύναμη σέ ὁ, τι καί ἄν κάνουμε. Ἀμén.

'Αρχιμ. Ι. Ν.

ΚΥΠΡΙΑΚΗ 4 Ιανουαρίου 2015: ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ
Σύναξις των ἁγίων 70 ἀπόστολων, Θεοκτίστου ὁσίου, Νικηφόρου ὁσίου τοῦ λεπροῦ.
Ἡχος: πλ. α' – Ἐωθινόν: Η' – Ἀπόστ.: Β' Τιμ. δ' 5-8 – Εὐαγγέλιον: Μρ. α' 1-8.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΠΡΙΑΚΗ: 11 Ιανουαρίου, Μετά τά Φῶτα.
Ἀπόστολος: Β' Κορ. δ' 6-15 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. δ' 12-17.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ ΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ 2015

Οι ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας διαθέτουν καὶ φέτος πλήρη σειρά ἐκκλησιαστικῶν Ἡμερολογίων τοῦ ἔτους 2015.

Τὰ **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μηνολογίου 2015 καὶ τήν κανονική ὁργάνωση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

‘Ο **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ** περιέχει τό ἑορτολόγιο τοῦ ἔτους καὶ ἐπίκαια μηνύματα γιά τήν ἑορτή κάθε ἡμέρας.

‘Η **ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ** (ἡμερολόγιο τοσέπτης) περιέχει συνοπτικό καὶ ἀναλυτικό ἑορτολόγιο τοῦ 2015, σημειωματάριο, τηλεφωνική ἀτζέντα, τίς περιόδους νηστείας καὶ χορήσιμες ἐκκλησιαστικές πληροφορίες. Ἀφιερωμένη στόν Σταυρό καὶ τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ.

‘Από τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

στή βραβευμένη ἀπό τήν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν πατερική σειρά

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΚΑΙ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ,
τόμοι 1 ἕως 96. (‘Η σειρά συνεχίζεται)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κόρυφα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἅγιας Ειρήνης (όδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, στήν ὅποια περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά δηλώῃ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖ φύλλο ὄρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Υπό τῶν ἰερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

‘Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ’ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr